

מקצתו הבולט מחוץ לפסח, הרי נעשה חם כולו, אף מה שבתוך הפסח, וקמטוי [נצלה הפסח בתוכו] מחמת חומו של השפוד.

ואין צלייה זו כשירה, כי הרי רחמנא אמר: "צלי אש", ולא צלי מחמת דבר אחר, כגון חומו של שפוד.

תו תמהינן: ונייתי שפוד של עץ הדקל?!

ומפרשינן: איידי דאית ליה לענף הדקל שיבי [שעשוי הוא מטבע יצירתו כמין שורות שורות, רש"י; ובמאירי כתב שיש בו בקעים].

הרי כשהוא מתחמם [רמב"ם בפירוש המשניות ומאירי], מפיך מיא [מוציא השפוד לחות] מבין השורות באמצעו של שפוד הנמצא בתוך הפסח.

ואם כן: הוי הפסח כמבושל, שאותה לחות מתחממת ומבשלת קצת, והתורה אמרה "צלי" ולא מבושל [מאירי].

תו תמהינן: ונייתי שפוד של תאנה?!

ומפרשינן: כי איידי דמחלחל [שיש לו מוח מבפנים, רש"י; והמאירי כתב, שאין העצמות שבהם מקשיי כל כך אלא מחולחל ורך].

הרי מפיך השפוד מיא [לחות] לתוך הפסח, והוה ליה הפסח כמבושל.

תו תמהינן: ונייתי שפוד של אלון או של חרוב, ושפוד של שקמה?!

ומפרשינן: כי איידי דאית בהו קיטרי [כמין קשרים לאורכו של הענף], וצריך הוא לחותכם מפני שהם בולטים ומעכבים את השפוד מליכנס בבשר [מאירי].

הרי מפיך השפוד מיא [מוציא השפוד לחות] במקום החיתוך, והוה ליה כמבושל.

ותמהינן: והרי שפוד של רמון שהכשרנוהו לצלות עליו את הפסח, נמי אית ביה קיטרי, ומה בינו לשפוד של אלון וכיוצא בו?!

ומשנינן: כי הענף של רימון שיעי [חלקים] קיטרי, קשרים שלו אינם בולטים ולא מעכבים את השפוד מליכנס בבשר, ואין צריך לחותכן [מאירי].

ואי בעית אימא: זה שאמרו במשנה שמביא שפוד של רמון, לא מיירי בכל ענף של רמון, אלא בנבגא בר שתא [ענף מנטיעה בת שנתה של עץ הרמון], דלית ביה קיטרי, [אין לו קשרים כלל].

ותמהינן: וכיון שאתה חושש ליקח ענף שצריך לעשות בו חיתוך, אם כן אף ענף של רמון לא יוכשר, דהא איכא בי פסקיה, הרי יש לו מקום חיתוכו מן העץ ושם הוא מוציא מים, והוה ליה כמבושל.

ומשנינן: דמפיך לבי פסקיה לבר [מוציא הוא

כמין בישול הוא זה, שכתב: "שמבשל בני מעיו בתוכו כמו בתוך הקדירה", הרי מבואר בהדיא שרבי עקיבא אוסר ליתן בני מעיו בתוכו, כיון שכמין בישול הוא זה.

וכתב בספר "נחלת יעקב", שלדעת רש"י לא נחלקו התנאים אלא בכרעים אבל בני המעיים לכולי עלמא נותנן בתוך הפסח, ראה שם. ודבריו נסתרים מדברי רש"י במשנתנו בד"ה